

MADARAS Péter

ARS POETICA

1981- ben születtem Romániában, pontosabban Erdélyben. 2016 óta a Kovászna megyei Zalánban élek családommal, falusi környezetben, közel a természethez, egy élő faluban. Itt szinte minden udvarban tartanak haszonállatokat, sok helyen van veteményeskert, gyümölcsös és pár háznál még sütnek házi kenyeret. A városi életmód meg a technológia elérhetővé válása befolyásolta az itteni emberek életvitelét is, pedig még nem is olyan rég az én gyerekkoromban nagyszüleim egyáltalán nem vásároltak üzletből. Azt ettek, amit ők maguk megtermeltek, vagy amit szedtek az erdőből. Modern technológiai eszközöket egy villanykörtén kívül egyáltalán nem igényeltek, és mégis minőségi, szép életet éltek, egészséges étellel, gyógynövény teával, imádsággal, esti mesékkal stb. Gyerekkorom legszebb emlékeinek nagy része hozzájuk kötődik. Mindig örömmel végeztük a mezei munkákat annak ellenére, hogy kilométereket kellett gyalogoljunk és egész nap dolgoztunk. Értékeltük a vizet, ami a forrásból folyt és egész napra beosztottuk az üvegünkben levőt. Örvendtünk a déli harangszónak, mert tudtuk, hogy ebédelni fogunk. Mindig jól esett az étel és megettünk mindent, ami elénk volt kirakva, annak ellenére, hogy nem volt a mostani változatos és különlegesebbnél különlegesebb menüsor. Valahol legbelül mindig erre az életre vágytam. Mára már a mindennapi teendőim közé tartoznak a régi falusi életmód hagyományos munkái, mint: a favágás, tűzrakás, kaszálás, állatok ellátása stb.

Szobrászatomban fontos szerepe van a természetnek, mint tanító. Ugyanakkor fontosnak tartom a minden időkre érvényes üzenetek ismétlését. Úgy gondolom, hogy az ember hajlamos az egyszerű intuícóra épült, természet közeli igazságokat lecserélni egy racionális, mesterkelt, lassan virtuális világba nyúló valóságra.

Az állat és növényvilág megfigyelésével sok minden tudatosult bennem. Az intuíciót meg az ösztönt hajlamosak vagyunk elhanyagolni, ezáltal csapdába esve információfüggővé válunk. A minden irányból ránk zúduló információáradat által manipuláltan, egy tárgyfüggő fogyasztói társadalom tagjaként, szedentáris, kiszolgáltatott, kényelem centrikus, lassan önpusztító életmódban találjuk magunkat. A technika csodálatos dolog, de megfelelő tudás és kultúra nélkül rabjaivá válhatunk, főként, ha nem arra használjuk, hogy fejlődjünk, hanem önmagunk szórakoztatására. Nélküle kevesebbnek gondoljuk magunkat és örült pénzhajzába fogunk, hogy mindig a legújabb eszközöket tudjuk megvásárolni magunknak. De mindez csak látszólag tesz boldoggá. Szerintem az embert igazából az egyedüllét, az önmagával töltött idő, a meditáció tudja elvezetni egy valós fejlődés felé, mivel ez által a lélek is táplálva van nem csak az Ego. A természet az ember igazi otthona, ott nem kell évente dekorációt cserélni, mert meguntuk. Ő számunkra testi-lelki táplálék volt eddig is, ezt a fontos tényezőt nem szabad, elfelednünk. A tudomány nem tud bennünket táplálékkal ellátni, erre egyedül a Földanya képes.

Alkotásaimat próbálom több éven keresztül érlelni, hogy az alkotás pillanatában letisztult formákkal és gondolatokkal tudjak dolgozni, amelyek mindenki számára érezhetőek és érthetőek lehetnek. Itt a nagy, román szobrász Constantin BRÂNCUȘI szavait idézném, aki szerint: „Az egyszerűség

a bonyolult megoldása”. Az egyszerűség elérése nem a mindennapi alkotómunka eredménye az én esetemben, hanem inkább az egyedüllét, az önmagamba való reflektálás, meditáció, mely során a természet, mint szakrális hely befogad, és ugyanakkor teret enged a kreatív gondolataim számára. Számomra a falusi fizikai munka, az állatok és a növények között eltöltött idő az, amiben megtalálom azt a nyugalmat és biztonságérzetet, ami segít eljutni egy olyan állapotba, ahol a tiszta gondolatok által megvilágosodik az igazságnak egy-egy szelete, amit munkáimban próbálok tehetséggel és felelősséggel megmutatni. Leggyakrabban használt anyagom a fa, melynek melegsége, organikus jellege szervesen egybefonódik a művészi látásmódommal. Szobraimban a szimmetria által dominált modulus kompozíciókkal tudom a legjobban kifejezni magam. Az ismétlés, a természetes körforgás és a ciklikusság mindig is foglalkoztatott. Folytonosságra, kitaposott utakra mindig szükségünk van. Az új kergetése zsákutca, és ez a hajsza nem a fejlődésről, hanem inkább az önző vágyak kielégítéséről szól. A staféta átadása, a tudás gyarapítása és továbbadása generációról generációra, ez szerintem a járható út. Számomra nagyon fontos az összetartó közösség kialakulása, a hosszan tartó baráti és művésztsári kapcsolatok ápolása, a régi kaláka szellem, ahol a közösségek együtt oldották meg a nagyobb feladatokat. Szükségünk van a segítségre, az Isteni mellet az emberekére is. Művészként a kollégákkal való beszélgetések, az egymás melletti munka, meghatározza a létrejött alkotásaim milyenségét. Ugyanakkor a

család fontosságát is szeretem kihangsúlyozni. Célom megpróbálni, kompromisszumokat kötve koncentrálni a szeretetre alapuló, emberi kapcsolatokra. A nehézségeket felfele nézve oldani meg, a mindennapi horizontális mozgásból tudni felülemelkedni és hosszú távú, építő, ember, természet és Isten közeli megoldásokat találni. Hiszek a szakrális művészet fontosságában, mely egyszerre az identitásunk megőrzésének záloga és univerzális törekvés a jóra meg a szépre. A valóság megismeréséhez nem elég a tudás, a XXI. századi társadalom meglátásom szerint többnyire a tárgyakra koncentrálni, jobb esetben az agyra, de a lelket elhanyagolja. A mindennapi teendők felemésztenek, a rengetek technológia eszköz mellett, amik arra készültek, hogy életünket megkönnyítsék, nincs időnk szeretteinkre, önmagunkra. Szabadidőnk pihenéssel kell, töltsük, mert túl vagyunk terhelve és mindezt olyan dolgokért tesszük, amikre igazából nincs is szükségünk ahhoz, hogy boldogok legyünk.

A hagyomány tisztelete és a belőle való építkezés szerintem önmagában nem visszalépés. A tehetség és inspiráció segítségével korunkra érvényes és hasznos üzenetek hordozói lehetnek ezek az elemek, gondolatok, amiket több generáció érlelt majd valamit hozzátevé továbbadott. Gyakran reflektálok a néprajzi hagyatékunk fontosságára, őseink életmódjára és gondolatvitelére. Ezekből merítek erőt, eszmeiségüket próbálok elsajátítani és gyarapítani. A nagy magyar író és filozófus HAMVAS Béla szerint: *„A vallás, filozófia, tudomány könnyíteni akar, mint mondják az élet terhein, a hagyomány az embernek visszaadja önmagát”*.

Ezek a gondolatok inspirálnak engem, és terelnek egy organikus, elemi életöszönöket kiemelő

természet közeli művészet felé. A szív motívum gyakran megjelenik az utóbbi években készült munkáimban. Ez esetemben nem egy tudatos folyamat eredménye, mivel véleményem szerint az ötleteim ajándékok, meg feladatok, amiket tisztelettel és felelősséggel próbálok kivitelezni. Ezért igyekszem a végükre járni, megfejteni, megkeresni a megfelelő anyagot és technikát, amivel továbbítani tudom a bennük rejlő üzeneteket. A szív motívumot nem a giccs tárgyak világában fellelhető szerelem szimbolikájának parafrázisaként használom a munkáimban. A Pop Art ironikus vagy társadalomkritika viszonyulása a szív motívumhoz sem áll közel hozzám, én inkább a középkori ikonográfiában fák, bokrok vagy levelek ábrázolására használt szív alakzattal rokonítható gondolkodást lelek felfedezni munkáimban, ahol a füge formája volt a kiindulópont, vagy a magyar népi motívumvilágban a stilizált szív rajzból kialakult tulipánmotívum gondolatisága, az átváltozás a magtól, ami kettéhasad és kicsírázik, a tulipánig, ami új életként virul. A szív motívum mellett művészetemben szintén visszatérő motívum a gömb. Az én esetemben ez nem egy esztergán legyártott „tökéletes” gömb, hanem kézzel faragott néha kicsit esetlen, néha vésőttextúrás. Jelezve ezzel is, hogy nekünk, embereknek a tökéletes csak illúzió, mivel a tökéletesség isteni állapot. Az ember tévedések által fejlődik, így tud jobb és bölcsőbb lenni. Erre törekszünk, miközben megtanuljuk elfogadni önmagunkat. Ugyanakkor a nem tökéletes gömb utal a természet formáira: a kavicsokra, gyümölcsökre, magvakra, égitestekre, földgömbre, egyszóval a teremtésre. Próbálok lassan visszatérni a kézi szerszámokra, a természetes anyagok használatára, hogy ez által is független alkotómunkát tudjak végezni, hiszen a technika függőséget okoz, ugyanakkor kiszolgáltatottá válunk. Az első hosszabb áramszünetnél már kiderül, hogy nem több mind 50 év alatt szinte mindent elfelejtettünk a nagyszüleink tudásából, ami egy technológia nélküli világban szükséges a túlélésére. A több generációs mesterségek kihalnak, mert nincs, aki továbbvigye, vagy, mert úgy gondoljuk, hogy már nincs rájuk szükség. Fontos visszatérni a természethez, a nagyszüleink tudását felkutatni ameddig még lehet, és így talán nagyobb biztonságban és békében élhetünk. A természet csodáinak és a kézi szerszámoknak nem csak a múzeumokban a helyük. Feladatomban tartom, hogy egy élelmiszer önellátó életvitelre törekedve elsajátítsam mindazt a tudást, aminek ismerete elengedhetetlen ehhez az életformához. Művészként várom az újabb feladatokat, ötleteket, inspirációt, remélve, hogy méltó kivitelezője lehetek azoknak. Befejezésül ismét HAMVAS Bélát idézem: *„Próbáld meg őszinte lenni pszichológia nélkül, szeretni Én nélkül, Istent látni vallás nélkül. Csak úgy, ahogy tényleg van. Valahogyan szívből és örömmel.”*

MADARAS Péter

Nap • 2010 • akácfa • 22x50x20 cm

Félhegy I. • 2012 • diófa • 53x56x34 cm

Hegycsúcs • 2012 • diófa • 28x22x22 cm

Tükör • 2012 • fém vödrök, homok, víz • 20x150x30 cm • Bikfalva

Tükör (részlet) • 2012 • fém vödrök, homok, víz • 20x150x30 cm

Gyöngysor • 2013 • diófa • 20x74x19 cm

Virág • 2013 • diófa • 12x24x23 cm

Pont • 2013 • fenyőfa, olajfesték • 25x400x400 cm • Szárhegy

Nagymama szeretete • 2013 • fenyőfa, mész • 50x50x50 cm

Életritmus I. • 2013 • fenyőfa, mész, fenyőágak • 225x147x158 cm

Félhegy II. • 2013 • fenyőfa, mész • 98x132x35 cm

Ego • 2013 • fenyőfa, fenyőágak • 180x48x43 cm

Szív- Mag I. • 2013 • fa, toboz pikkelyek • 25x52x24 cm

Cím nélkül • 2015 • fa, kő, moha • 100x130x114 cm • Zabola

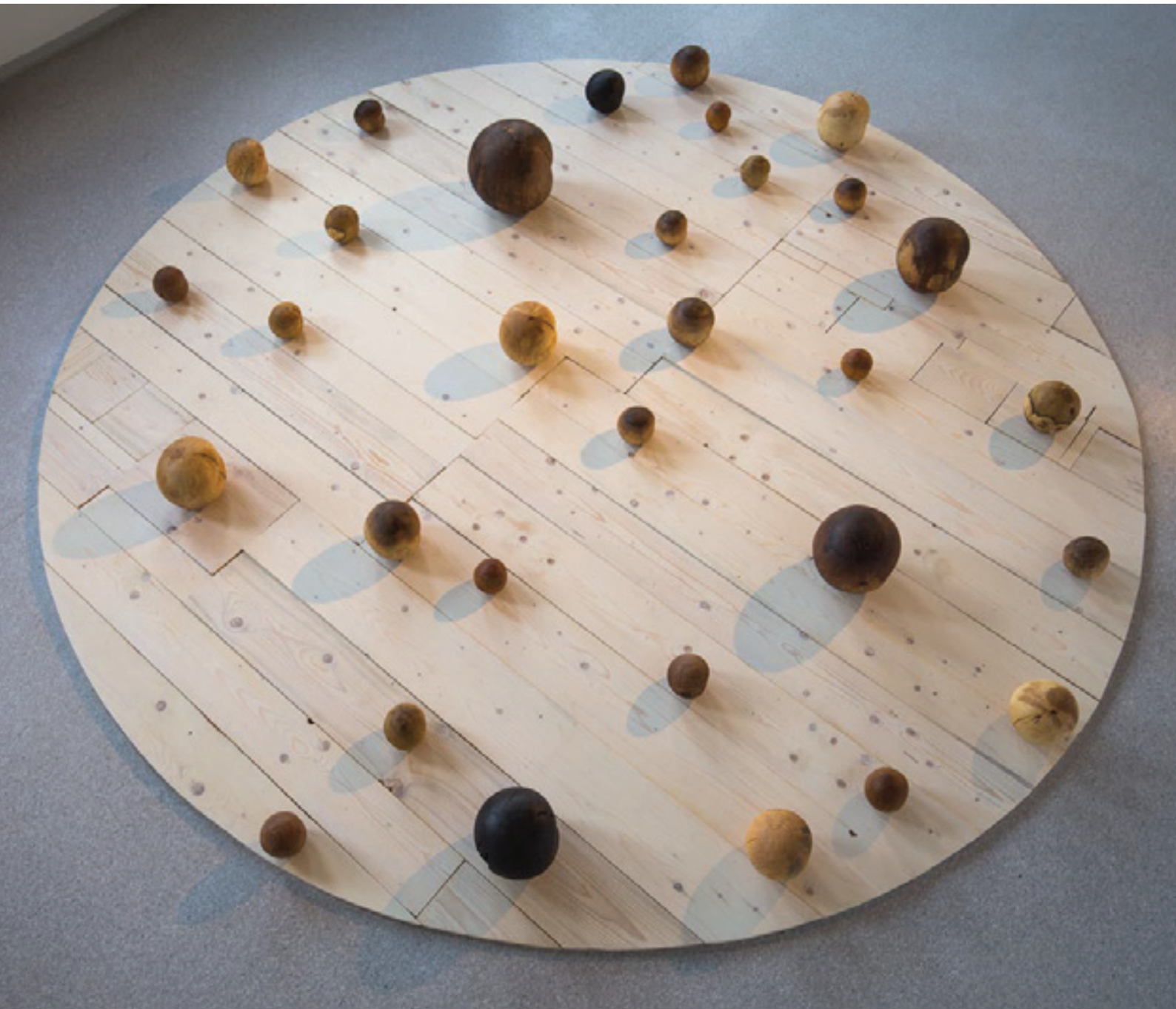
Szakrális ívek • 2016 • fenyőfa, fenyőágak • 32x73x29 cm

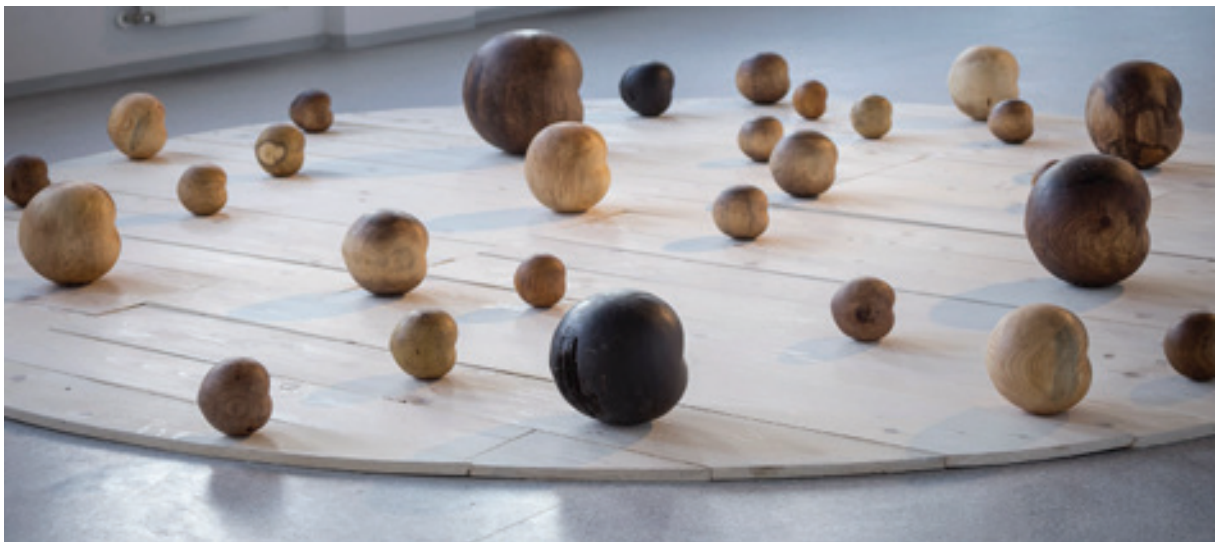
Tündérkert • 2015 • diófa, cseresznyefa, almafa, szilvafa, körtefa • 13x26x18 cm

Igazság mag • 2015 • tufa (darázskő) • 19x26x15 cm

... • 2016 • 9 fajtája, fenyőfa deszka, svéd vész • 40x370x370 cm

... (részlet) • 2016 • 9 fajtája, fenyőfa deszka, svéd viasz • 40x370x370 cm

Szív- Mag II. • 2016 • fa, toboz pikkelyek • 47x102x45 cm

Szív- Mag II. (részlet) • 2016 • fa, toboz pikkelyek • 47x102x45 cm

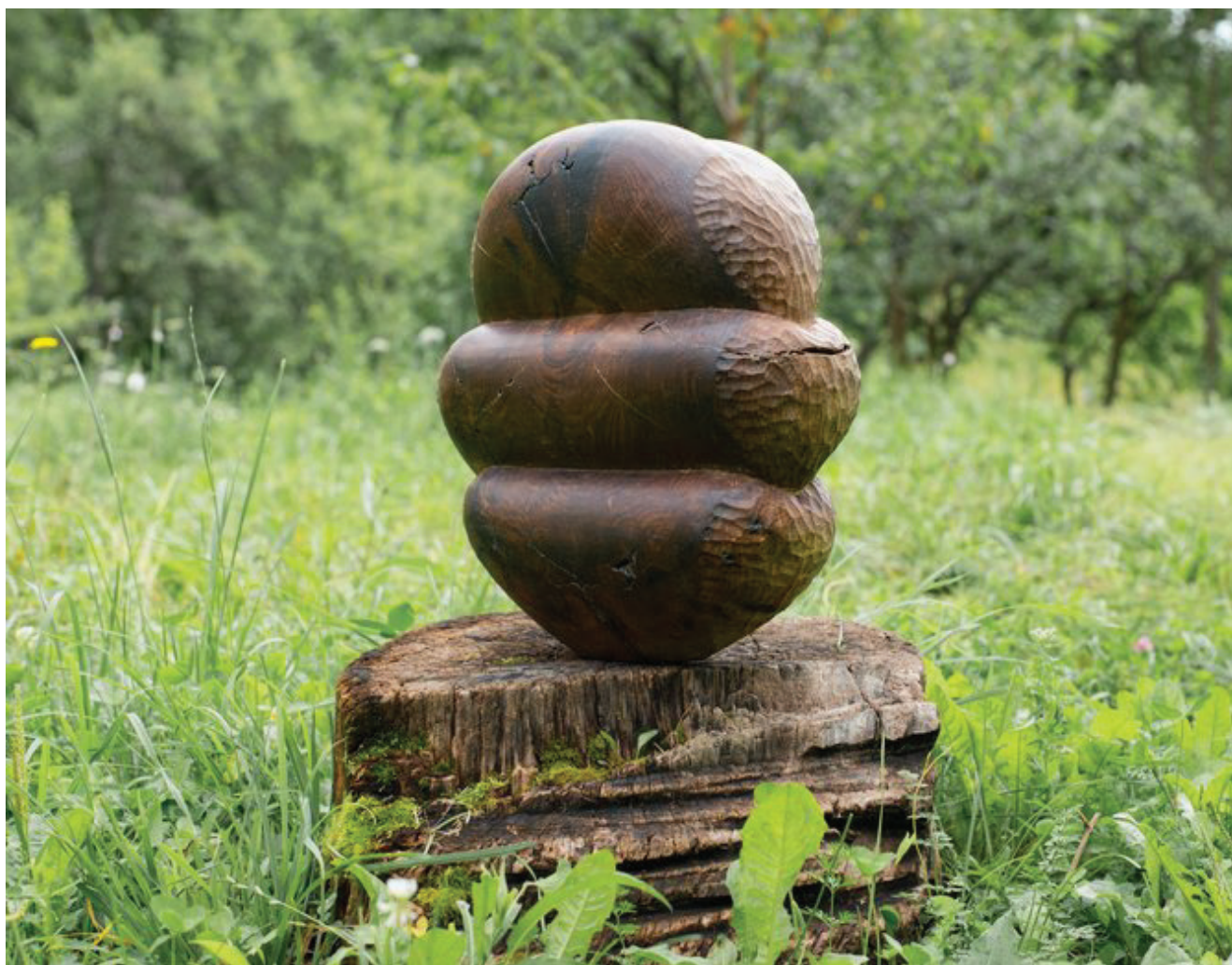
"Én nem vagyok előrs, én utóvéd vagyok" • 2018 • cselekménymű • Csíkszereda

"Én nem vagyok előrs, én utóvéd vagyok" • 2018 • cselekménymű

Csillagkép • 2019 • bükkfa, olajfesték • 92x22x24 cm

Cím nélkül • 2018 • diófa • 37x34x12 cm

A munka nemesít II. • 2018 • cselekménymű • Sepsiszentgyörgy

A munka nemesít II. • 2018 • cselekménymű

Ösztön • 2018 • somfa • 5,5x97x97 cm

Életritmus II. • 2018, nyírfa • 11,5x237x12 cm

Cím nélkül • 2019 • fa • Cosumen (MEX)

Cím nélkül • 2019 • fa • Playa del Carmen (MEX)

Tökéletes felek • 2021 • fa • 20x160x160 cm • Gernyeszeg

Tökéletes felek (részlet) • 2021 • fa • 20x160x160 cm